

Fagligt Alternativ

Mangel på modige vidner
om tvangsmedlemskab
førte til tabt sag i byretten

Danmarks Frie Fagforening

**Danmarks Frie Fagforening
Sekretariatet:**

Lille Borgergade 13
9400 Nørresundby

Kontortid:

mandag - onsdag 10-16
torsdag 10-17 - fredag 10-14

Tlf. 70 25 40 25

Fax 98 10 24 27

Lokalkontor SJÆLLAND:

Zoffmannsvej 12 A, 4600 Køge

Afd.leder: Michael Pedersen

Tlf. 70 25 40 25

Fax 98 10 24 27

dff@dff.net

Udgiver:

Danmarks Frie Fagforening

dff@dff.net

www.dff.net

Ansvarshavende redaktør:

Morten Sørensen

V. Børstingvej 20, 7800 Skive

86 73 00 35

redaktion@dff.net

PoBe sats & repro

Rønnebærvej 6, 6430 Nordborg

74 45 06 70

pobe@mail.tele.dk

Forsidebillede: Jørgen Mikkelsen

Abonnement: 4 numre kr. 80,-

ISSN 0901-0165

Eftertryk tilladt

med tydelig kildeangivelse

Forsker eller ideolog?

LEDER

Trofaste læsere af Fagligt Alternativ vil måske huske, at vi i april 2003 bragte en leder om "Forsker med skønlitterære kvaliteter". Den beskrev, hvorledes "arbejdsmarkedsforsker" Steen Scheuer, RUC, uden nogensinde at have været i kontakt med Danmarks Frie Fagforening udbredte den ene usandhed efter den anden. F.eks. skrev professoren, at DFF var modstander af kollektive overenskomster. Trods flere rykkere har vi aldrig fået ham til at komme med en eneste kilde, der kan underbygge dette udsagn.

Nu har endnu en arbejdsmarkedsforsker vist sig at have svært ved at finde ud af, om han er forsker eller LO-ideolog. Denne gang er det professor på Aalborg Universitet, Flemming Ibsen, der med forskerkasketten på giver sig i kast med at argumentere for LO's sag og give urigtige beskrivelser af bl.a. Danmarks Frie Fagforening. Ibsen har de seneste måneder ført en debat i Nordjyske Stiftstidende om den faglige organisering på arbejdsmarkedet med bl.a. DFF's formand, Jørgen Mikkelsen.

I et indlæg 24. april skriver Flemming Ibsen, at de 'gule' fagforeninger (Kristelig Fagforening, Det Faglige Hus og Danmarks Frie Fagforening) "nægter medlemmer retten til at forbedre deres løn- og arbejdsvilkår gennem strejker. Konfliktretten tages fra dem, når de melder sig ind hos de 'gule', hvilket i øvrigt er i strid med både EU-retten og de rettigheder, der er indskrevet i konventionerne i FN's internationale arbejdsorganisation, ILO."

En forsker burde nok vide, at Danmarks Frie Fagforening ikke nægter sine medlemmer at strejke. Dette kunne forskeren eller hans assistenter have fundet ud af, hvis de på et eller andet tidspunkt havde kontaktet DFF. Tillige kunne forskningscenteret have fået at vide, at DFF allerede har omfattende materiale med egen udarbejdet og moderne hovedaftale liggende klar til brug den dag, LO-fagforeningerne ikke længere vil/kan blokere for overenskomster indgået af fagforeninger uden for LO.

Kristelig Fagforening bliver i samme indlæg beskrevet som en klassisk 'gul' fagforening, "som omfatter både arbejdsgivere og lønmodtagere", hvilket får sekretariatschef i KF, Allan Bruhn, til at svare 14. maj i Nordjyske Stiftstidende, at "det en skandale, at han for skatteydernes penge kan manipulere med nordjyske avislæsere ved at pakke indiskutabelt forkerte oplysninger ind i en respekteret forskertitel."

Det virker som om, at Flemming Ibsen ikke kan finde ud af, om han er ideolog eller forsker. I et indlæg i Nordjyske Tidende 15. marts skriver han: "Min holdning er, at den danske arbejdsmarkedsmodel er

bevaringsværdig, fordi den har været en stor fordel for både lønmodtagere og virksomheder. Den er beundret i hele verden og jeg bruger gerne forskningsår på at analysere, hvordan modellen kan videreudvikles i fremtiden."

Denne fordomsfulde holdning til emnet gør det vanskeligt at betragte Flemming Ibsen som objektiv forsker. Præmissen er fastlagt på forhånd, nemlig at det kun er LO-fagbevægelsen, der dur. Dette synspunkt er gennemgående i Ibsens skrivelser. F.eks. skriver han i debatindlægget 24. april: "Men får de 'gule' for alvor fat, vil Danmark få en helt anden arbejdsmarkedsmodel med færre og dårligere overenskomster end de nugældende og uden grundlæggende lønmodtagerrettigheder. Ønsker danske lønmodtagere en sådan arbejdsmarkedsmodel? Svaret er afgørende for deres egen fremtid, når det gælder løn- og arbejdsvilkår."

En objektiv forsker ville opstille en hypotese og afprøve denne, medens ideologen på forhånd har besluttet sig for, hvilken model der er bedst og i forlængelse heraf søger efter argumenter, der kan underbygge det forudbestemte resultat.

Dette kommer til udtryk, når Flemming Ibsen skal argumentere for, hvorfor konkurrence på fagforeningsmarkedet ikke er godt. Han skriver i samme debatindlæg: "Skal en ny fagforening ind på 'fagforeningsmarkedet', skal den underbygge de eksisterende overenskomster, før arbejdsgiverne finder den interessant."

Flemming Ibsen overser (bevidst?), at lønmodtagerne i de fleste af de kendte konflikter, hvor LO-fagbevægelsen har nægtet andre fagforeninger at indgå overenskomst, ikke har ønsket LO's indblanding. Det har ikke været en grum, kapitalistisk arbejdsgiver med ønske om at underbetale sine medarbejdere, der har hidkaldt en gul fagforening i strid med lønmodtagernes ønsker; men i stedet har det været et gensidigt ønske om at få ordnede forhold. Men lønmodtagerne lider måske af falsk bevidsthed?

Ideologen Flemming Ibsen træder også helt tydelig frem, når han i seneste valgkamp i avisannoncer og på nettet opfordrede vælgerne til at stemme på det socialdemokratiske folketingsmedlem Rasmus Prahm, eller når han skriver indlæg om, hvad socialdemokraterne skal gøre, for igen at få arbejderne til at stemme på partiet.

En del af Flemming Ibsens forskning er sponsoreret af LO, og efterhånden har man det indtryk, at den del af arbejdsmarkedsforskningen, der har med organisering på arbejdsmarkedet at gøre, er et skalkeskjul for at give LO's argumenter for enhedsfagbevægelsen videnskabelig autoritet.

Arbejdspladsens rygerum med tankevækkende loftsmaleri

Arbejdsdeling - eller?

Af *Arnfred Weber*

Danfoss ønsker blandt andre at forlænge perioden vedr. arbejdsdeling

Det er nok gået op for de fleste, at en økonomisk krise har ramt hele verden, og mange er begyndt at frygte for at miste deres arbejde. Derfor er det ofte let for arbejdsgiveren at få de ansatte til at gå med til en arbejdsdeling.

Hvad er arbejdsdeling?

Ja, egentlig er det et forkert ord at bruge, da det faktisk er en *ledighedsdeling*. Et firma har f.eks. 10 ansatte for meget i produktionen, men i stedet for at fyre 10 mennesker, sender de i stedet 20 personer på arbejdsdeling.

Ledighedsdeling er et mere nøjagtigt ord. Ordningen indebærer nemlig, at man får dagpenge i den tid, man er ledig. Men for at kunne få dagpenge skal man være arbejdssøgende, og det gælder også de dage eller uger, hvor der arbejdes. Hver arbejdsperiode efterfølges jo af ledighed.

Den typiske måde at dele arbejdet på er at arbejde hver anden uge og gå ledig hver anden uge. Men andre måder er også set, som f.eks. arbejde i 2 uger og ledighed i 1 uge eller arbejde 2 dage efterfulgt af 1 dags ledighed. Hvis et firma eksempelvis vil spare et nathold væk, er ordningen med 2 + 1 uge måske den bedste.

Hvorfor bruges arbejdsdeling?

Økonomisk er det jo bedre at have en normal indtægt hver anden uge, end at være på dagpenge hele tiden. Til gengæld er der så dobbelt så mange, der berøres. Men for arbejdsgiverne er der en helt åbenlys fordel. Han beholder hele arbejdsstyrken i nogle måneder, mens firmaet finder ud af, om det går frem eller tilbage.

Det kan heller ikke undre, at det er firmaerne, der presser på, for at få den nuværende grænse på 3 måneder med arbejdsdeling udvidet til 6 måneder. Især store firmaer som Danfoss ønsker grænsen

sat op. Hvis et firma især producerer højt specialiserede produkter til eksport, er det jo vigtigt at fastholde ekspertisen, da der ellers er større risiko for, at lavtlønsområder i udlandet udkonkurrerer firmaets produkter.

Der er en teoretisk mulighed for at forlænge perioden på de 3 måneder med yderligere 3 måneder, men indtil nu er det mig bekendt ikke sket. Der er i øjeblikket mange ansøgninger om en forlænget periode, så det kan jo være sket under bladets tilblivelse. Det er den lokale beskæftigelsesregion, der skal godkende en forlængelse, og der skal være ret klare tegn på, at firmaets ordresituation er i bedring.

Desværre går det næsten altid sådan, at der alligevel må afskediges folk, når perioden med arbejdsdeling er overstået. Især i nedgangstider er det altså blot et spørgsmål om at udskyde det ubehagelige. Det positive er så, at de ansatte har fået et forvarsel og kan indstille sig på lavere indtægt eller måske finde et andet arbejde, hvis det er muligt.

Nogle arbejdsmarkedsforskere mener, at det er bedre at tage fyringerne nu, så de ledige kan komme i gang med ekstra uddannelse, omskoling eller andet, der kan bringe dem i arbejde igen. På den måde kan det i virkeligheden skade mere, end det gavner, at indføre arbejdsdeling, idet medarbejdere fastholdes i et fagområde, hvor fremtiden måske er udsigtsløs.

Som fagforening vil vi derfor råde dig til at tænke dig godt om, hvis du bliver tilbudt arbejdsdeling i stedet for fyring. Har du mulighed for at videreuddanne dig? Kan du skifte branche? Kan du få job et andet sted? Det, at der er krise, behøver ikke at betyde, at alt bliver håbløst, men det kræver måske en ekstraordinær indsats.

3F som organisation og nogle af dens medlemmer ser ned på Lene, fordi hun har valgt en anden (bedre og friere) basis for sit faglige ståsted.

Danmarks Frie Fagforenings advokat, Jesper Anhøj, ser også ned på hende, men det skyldes ikke ideologiske grunde - kun højdeforskellen.

Her taler de om sagens forløb i en pause foran retsbygningen.

Sag om fagforeningstvung i SAS Ground Services DK behandlet i Københavns Byret

Københavns Byret behandlede 2. april sagen, som DFF har anlagt mod **SAS Ground Services DK**, hvor vort medlem, Lene Rishede Hansen, blev afskediget som flyarbejder. (Sagen har været omtalt i de seneste numre af Fagligt Alternativ.) Efter vores og Lenes opfattelse fordi hun valgte Danmarks Frie Fagforening som sin fagforening i stedet for den i SAS Ground Services DK regerende, 3F. Sagen blev allerede indbragt for Københavns Byret 17. september 2007; men blev altså først behandlet halvandet år efter.

Sagen er en opfølgning på den sag, som Danmarks Frie Fagforening i januar 2006 - efter 10 års kamp - vandt ved Menneskerettighedsdomstolen, hvor eksklusivaftaler (fagforeningstvung) blev kendt ulovlige i Danmark.

Lene havde i en længere periode i sommeren 2006 været ansat som service-løsarbejder; men blev efter et stykke tid fastansat. På et introduktionskursus hos SAS blev hun præsenteret for et krav om indmeldelse i 3F. Det blev bl.a. gjort ved omdeling af et sæt love for Flyarbejderklubben, hvori der stod: "Enhver flyarbejder er pligtig til at indtræde som medlem af klubben og 3F Kastrup Afdeling. Nyansatte arbejdere skal senest 14 dage efter at have påbegyndt arbejde indmelde sig i klubben." Lene havde ikke lyst til at være medlem af 3F og blev derfor fyret og fritaget for tjeneste fra den faste stilling, hun netop havde fået.

Lene fortalte i retten, at læreren på kurset gjorde opmærksom på fordelene ved fagforeningssammenholdet. Efter et par kursusdage mødte en mand og en kvinde fra 3F op og gav udtryk for, at man skulle melde sig ind i 3F. Herefter spurgte Lene direkte, hvad der ville ske, hvis hun ikke meldte sig ind. Hertil blev der svaret: "Du vil blive frosset ud! Du kan ikke bare vælge!" Lene fortalte endvidere, at kursusdeltagerne skulle skrive under, ellers kunne man ikke fortsætte på kurset og derved ikke opfylde betingelsen for at fortsætte i jobbet. "Under protest skrev jeg under," fortalte Lene i retten.

Chikanerier

De alvorlige problemer opstod, da Lene efterfølgende skiftede til DFF. Normalt skulle der være to personer i de rengøringsbiler, personalet kørte ud til flyene i. Efter fagforeningsskiftet måtte Lene køre alene, og 3F tillidsmanden begyndte nu at opsøge Lene og optræde aggressivt overfor hende. Lene blev træt af dette chikaneri og bad 3F tillidsmanden om at skrive til hende, hvis han havde noget på hjertet.

Chikanerierne fortsatte imidlertid. Dog fik Lene også opbakning blandt kolleger, der ikke forstod de hårdhændede metoder, der blev brugt overfor vort medlem. Disse gik dog stille med dørene for ikke selv at få samme omgang. Lene blev herefter afskediget og fritstillet i sin nye fastansættelse med begrundelsen arbejdsomangel.

Mangel på vidner

I retten gjorde Lene opmærksom på, at flere, der kunne og gerne ville støtte hende med vidneudsagn til hendes forklaring, ikke turde møde frem i retten, da de stadig er ansat hos SAS Ground Services DK og derfor bange for konsekvenserne. Derfor mødte der kun ét modigt vidne frem og berettede om det fagforeningspres, der havde været på omtalte introduktionskursus.

Modparten havde også indkaldt en række vidner, herunder tidligere personaledirektør Jimmy Gørtz, der ikke overraskende afviste, at SAS Ground Services DK havde noget ansvar for det eventuelle fagforeningspres, der måtte have været fra 3F repræsentanter.

På et direkte spørgsmål fra vores advokat, Jesper Anhøj, bekræftede personaledirektøren dog, at han allerede tilbage i 1997 fik kendskab til de 3F klubvedtægter, der klart og tydeligt fastslår, at man skal melde sig ind i 3F.

Man kan så i sit stille undre sig over, at SAS Ground Services DK er fuldstændig uinteressert i, hvad der bliver fremstillet og omdelt på et kursus, som SAS Ground Services DK er ansvarlig for, og som 3F repræsentanter har uhindret adgang til.

Fyret p.g.a. foreningsforhold

Vores advokat, Jesper Anhøj, kom i sine afsluttende bemærkninger ind på, at der ikke var overensstemmelse mellem afskedigelsesbegrundelsen arbejdsmangel og så de kurver, der viste en større aktivitet. Begrundelsen arbejdsmangel dækker reelt over noget andet. Anhøj fremførte, at Loven til Beskyttelse af foreningsforhold var krænkede, og at bestemmelsen i loven, der skulle fremme sagens behandling, ikke var fulgt, da sagen havde trukket alt for længe ud.

DFF tabte sagen i byretten

30. april 2009 blev dommen afsagt i Københavns Byret. Desværre fandt retten det ikke sandsynliggjort, at afskedigelsen var begrundet i Lene Rishede Hansens foreningsforhold. Bl.a. fordi retten ikke fandt det godtgjort, at SAS Ground Services DK var ansvarlig for regelsættet om fagforeningstvung i Flyarbejdernes Klub.

Vi var godt klar over, at det i denne sag var svært at løfte bevisbyrden, fordi samspillet mellem SAS Ground Services DK og

3F havde været effektivt synkront. Når vi nåede til spørgsmålet om fagforeningstvung, kunne SAS Ground Services DK med lethed påstå, at det ikke var dem; men 3F der havde gjort dette, og at 3F jo naturligvis ikke var arbejdsgiver.

Hertil kom, at de vidner, som effektivt kunne støtte vores påstand om, at SAS ikke var så uskyldig, stadig var ansat hos SAS og derfor ikke turde fremføre i retten, hvad de vidste om denne sag. Kort sagt, vi kunne ikke i forhold til juraen løfte denne sag til sejr. Det betyder ikke, at vi er overbevist om, at Lene Rishede Hansen ikke har været udsat for fagforeningstvung! Tværtimod! Men vi kunne ikke på tilstrækkelig vis løfte bevisbyrden; men vi er trods alt glade for, at vi gjorde forsøget for vort medlem.

Det er blevet besluttet, at dommen ikke ankes.

I december 2006 have DFF en lignende sag, hvor Aalborg Portland blev dømt til at betale to af vores medlemmer en erstatning på i alt 400.000 kr.

JM

Krisen kradser, og det mærkes i DFF

Vi hjælper for tiden rigtig mange medlemmer med problemer i forbindelse med opsigelse, og det er naturligvis et af Danmarks Frie Fagforenings hovedformål.

Men der er mange, der ikke har forstået vigtigheden af et fagforeningsmedlemskab. Således modtog DFF fredag den 22. maj ikke færre end fire henvendelser om faglige sager fra ikke-medlemmer. En af henvendelserne begynder således:

"Hej. Jeg skriver da jeg er blevet henvist til jer af XXX [organisationens navn anonymiseret, red]. Jeg vil først starte med at sige, at jeg ikke er medlem af jeres fagforening (endnu). Jeg har en sag som jeg ville høre, om i ville kigge på, hvis jeg blev medlem."

Akkurat, som man ikke kan købe en brandforsikring dagen efter branden, kan vi i Danmarks Frie Fagforening heller ikke føre sager for ikke-medlemmer. Det ville ikke være rimeligt over for alle de trofaste medlemmer, der hver måned betaler kontingent.

Fagligt Alternativ skal hermed opfordre medlemmerne til at viderebringe budskabet om, at man skal melde sig ind i en fagforening, medens alt er godt, således at hjælpen er klar, den dag man får brug for den.

MS

Udlån af medarbejdere

Hvilke regler gælder, hvis en virksomhed udlåner en medarbejder til en anden virksomhed? Det er en ret kompliceret affære, der afhænger af de nærmere omstændigheder. En nylig dom fra Arbejdsretten fastsætter principperne, hvis de to virksomheder er omfattet af samme overenskomst.

I det konkrete tilfælde var en elektriker udlånt fra en el-virksomhed til en anden, begge omfattet af elektrikeroverenskomsten. Elektrikeren var dog stadigvæk tilknyttet sin daglige arbejdsgiver m.h.t. fraværsmeldinger, ligesom han anvendte sit arbejdstøj og værktøj herfra og deltog i virksomhedens kurser, personalemøder og sociale arrangementer. Ligeledes blev elektrikeren i udlånsperioden også aflønnet i henhold til lokalaftalen gældende i den virksomhed, hvor han arbejdede til dagligt. I låneperioden blev elektrikerens arbejde udført under instruktion af lånevirksomhedens ansatte. Lånevirksomheden havde en lokalaf tale med højere timeløn og en optimeringsbonus, og striden stod så om hvilken lokalaf tale, han skulle aflønnes efter.

Da elektrikeren havde bevaret sin ansættelsesmæssige tilknytning til den udlånende virksomhed, fandt arbejdsretten, at han ikke havde krav på sammen løn som i lånevirksomheden.

Andre regler gælder, hvis der er tale om vikarer. I en sag fra 2006 kom arbejdsretten frem til, at hvis vikarer udførte arbejde omfattet af elektrikeroverenskomsten, så skulle vikarerne også følge overenskomsten og lokalaf talem på lånevirksomheden.

MS

Regler for optjening og afholdelse af ferie

Hvis du er lønmodtager, har du som udgangspunkt ret til ferie efter ferieloven. Ferieloven giver ret til fem ugers ferie om året, hvis du er i et ansættelsesforhold. De fem feriefridage (den 6. ferieuge) er ikke reguleret af ferieloven men overenskomstbestemt, og det er derfor ikke sikkert, du har krav på disse.

Afholdelse af ferie

Ferien skal som udgangspunkt holdes i det ferieår, der går fra 1. maj til 30. april, som følger efter optjeningsåret, der følger kalenderåret. Tidspunktet for afholdelse af ferie fastsættes ved forhandling mellem dig og din arbejdsgiver. Går denne forhandling i hårdknude, så har arbejdsgiveren i sidste ende den endelige afgørelse, men din arbejdsgiver skal så vidt muligt imødekomme dine ønsker om, hvornår ferien skal holdes. Dog har du ret til mindst 3 ugers sammenhængende sommerferie i perioden 1. maj til 30. september. Ferieloven kræver også, at du skal holde mindst to af de fem ugers ferie i sammenhæng.

Træffer arbejdsgiveren beslutningen om din ferie, skal denne give dig mindst tre måneders varsel i forbindelse med de 3 ugers hovedferie. Varslet for resten af ferien er på mindst en måned. I forbindelse med sygdom gælder nogle undtagelsesregler for varselingen. Selvom du ikke har optjent feriepenge hos en arbejdsgiver, har du ret til at holde ferie for egen regning eller eventuelt med feriedagpenge fra din a-kasse.

Udbetaling af feriepenge

Når du har ret til betalt ferie, får du enten feriegodtgørelse eller løn under ferie, når du holder ferie. Som udgangspunkt skal du hæve dine feriepenge i ferieåret, da pengene ellers vil være tabt. I visse tilfælde kan du dog få udbetalt dine feriepenge efter ferieåret, ligesom du i visse tilfælde kan få udbetalt dine feriepenge før tid. I andre tilfælde er det muligt at aftale med din arbejdsgiver at overføre ferie til næste ferieår.

MS

Referat fra landsmødet 2009

Af *Marianne Therp*

Landsmødet blev igen i år afholdt i foreningens dejlige, lyse lokaler i Nørre Sundby. Mødet var lidt af et jubilæumsarrangement, da foreningen i efteråret fejrede 25 års jubilæum. Der var gensynsglæde blandt deltagerne, som både omfattede medlemmer med meget lang, mellemlang og kort tid som medlem af Danmarks Frie Fagforening. Mange havde rejst langt, så den kaffe, der stod klar til os, kastede vi os over, mens snakken gik, og vi også fik smagt på brødet.

Trofast dirigent

Formand Jørgen Mikkelsen bød velkommen til alle og håbede, vi ville få et godt møde, hvorefter han forestod valget af dirigent. Det var ikke overraskende for tidligere deltagere i landsmøder i DFF, at Poul Berg blev valgt. Han har fulgt foreningen gennem mange år og har trofast påtaget sig hvervet som dirigent på landsmøderne. Poul takkede for valget og konstaterede som sin første handling, at landsmødet var lovligt indkaldt. Derefter blev referent og stemmetællere valgt, og formanden fik ordet igen, denne gang for at aflægge formandsberetning for det forgangne år.

Formandsberetning

Jørgen Mikkelsen glædede sig over den stabilitet, der præger foreningen hele vejen rundt. Han kom blandt andet ind på medlemssituationen, sekretariatet, økonomien, sagsbehandling for medlemmerne og samarbejdet med a-kassen. Her betonedede han især foreningens førsteprioritet, som er at hjælpe, støtte og vejlede medlemmerne – både i deres daglige arbejdsliv, men selvfølgelig allermost, når de får problemer på jobbet. Et uddrag af formandsberetningen kan læses på bagsiden. Beretningen blev drøftet og siden godkendt af landsmødet. Under debatten blev der udtrykt stor ros til sekretariatet fra landsmødedeltagerne.

Regnskab 2008

Det var en glad og tilfreds kasserer, som fremlagde foreningens regnskab for 2008. Der var god fremgang, og året sluttede med et pænt overskud. Det svarer fint til hovedbestyrelsens forventninger, idet næsten alle indkøb og forbedringer på sekretariatet er gennemført tilfredsstillende, kommunikationsmidlerne er moderniseret, og der har ingen ekstraordinære udgifter været i 2008.

Hovedbestyrelsen har planer om en større markedsføringskampagne, hvor et overskud i 2008 helt klart vil blive brugt til at gøre kampagnen så effektiv som mulig.

Kontingent og budget 2009

Landsmødet skulle nu se på budgettet for 2009, hvor hovedbestyrelsen endnu et år anbefalede uændret kontingent i betragtning af foreningens stabile økonomi. Både kontingent og budget fandt nåde for landsmødet, som vedtog begge dele.

Valg til hovedbestyrelse m.v.

Herefter var det tid til personvalgene. Jørgen Mikkelsen blev genvalgt som formand, og der var også genvalg af Morten Sørensen og Michael Pedersen til hovedbestyrelsen. Bo Jensen og Jess Klingbech blev valgt til suppleanter.

Bente Kellner og Poul Berg blev valgt som revisorer med Lennart Andersen som suppleant.

Efter selve landsmødet valgte de fleste deltagere at gå ud i byen og spise en middag sammen, inden vore veje skiltes. Vi håber at se alle - og gerne mange flere - til næste års landsmøde.

Spørgsmål fra medlemmerne og svar fra DFF

Jeg er kontorassistent og har været ansat ved i firmaet siden 1. februar 2005. Den 11. marts 2009 er jeg blevet opsagt med fratrædelse 31. juli 2009. I min opsigelse står der: "I forbindelse med opsigelsen skal du afvikle restferie for optjeningsåret 2007 samt afholde 3 ugers hovedferie for optjeningsåret 2008."

Den 6. marts 2009 blev der sendt en ferieplan for sommerferien rundt, og jeg var sat til at have ferie uge 32+33+34. Mit spørgsmål er, om mit firma kan/må annullere min planlagte ferie i august og tvinge mig til at lægge den i juli i stedet for?

Svar:

Ja. Når du er opsagt, annulleres tidligere aftaler om ferie, og nye regler gælder. Når du har fire måneders opsigelse kan din arbejdsgiver pålægge dig at afholde restferie og tillige også hovedferien inden for din opsigelsesperiode.

Beklager, at vi ikke kan gøre mere for dig i denne sag.

Med venlig hilsen

Jørgen Mikkelsen

Danmarks Frie Fagforening

Har jeg ikke automatisk ret til 5 feriefridage?

Svar:

Nej. Man har ikke pr. automatik ret til 5 feriefridage. De ordinære feriedage er knyttet sammen med Ferieloven og de regler, der ligger her. Feriefridagene er noget andet og kom til veje som en del af et politisk indgreb i forbindelse med konflikten i 1998 og er senere blevet implementeret i overenskomsterne.

Er du f.eks. jf. dit ansættelsesbevis underlagt en overenskomst, hvori feriefridage indgår, eller har du fået en personlig tilføjelse om, at du skal have disse feriefridage, ja så gælder denne ret naturligvis også for dig.

En gang imellem spørges der til, om vi indgår overenskomster med firmaer?

Vores svar til det er ret enslydende:

Vi har et par gange haft "ørerne i maskinen" ved at indgå overenskomster med virksomheder, hvorefter LO-fagbevægelsen med blokader og andre tiltag har bevirket, at det hele endte med, at virksomheden måtte dreje nøglen om.

Vi havde sat vores lid til det lovforslag, som Venstre og de konservative i 2003 fremsatte: "Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af faglige organisationers konfliktret over for virksomheder med overenskomst." Et lovforslag som DFF i øvrigt ihærdigt havde forsøgt at påvirke politikerne til at fremsætte og som flere gange efterfølgende blev fremsat af Kristendemokraterne.

Forslaget blev let og lystig fejlet af bordet af daværende beskæftigelsesminister, Claus Hjort Frederiksen, netop som vi var under indledende forhandlinger med en større virksomhed. Vi ville ikke være årsag til endnu en virksomhedslukning, og derfor stoppede vi forhandlingerne med firmaet.

Vi er nået til den erkendelse, at der ikke er politisk vilje til, at alternative fagforeninger kommer på banen og tager ansvar for overenskomster. Derfor har vi da også måtte afvise mange, som har henvendt sig til os gennem tiden i den tro, at de kunne lave overenskomst med os og så opnå arbejdsfred. Sørgeligt men sandt. Derfor bruger vi ikke meget krudt på dette, men koncentrerer os om medlemshvervning, individuelle aftaler og i øvrigt at servicere de medlemmer, vi har.

Men hvis lønmodtagerne og virksomheden er klar over risikoerne for ballade og alligevel ønsker vores hjælp til at indgå en overenskomst, så er vi naturligvis klar.

Hovedbestyrelsen, som den ser ud i dag

Formand Jørgen Mikkelsen

61 år og medstifter af DFF den 3. september 1983 efter en større batalje med Metal Aalborg, hvor han uberettiget blev slettet af a-kassen. Jørgen har en erhvervmæssig fortid hos Flyvevåbenet/Grønlandsfly som helikoptertekniker og var inden fuldtidsjobbet i DFF ansat på Aalborg Universitetscenter som tekniker.

Har investeret meget af sit liv og sin tid i DFF - ikke mindst under de store konflikter, som DFF har været involveret i.

Gift med Lene og bor i Hou i Nordjylland.

Næstformand Michael Pedersen

57 år gammel og har været medlem i DFF siden 1988, heraf de sidste 11 år som næstformand.

Michael er uddannet laborant og arbejder i dag bl.a. som vagtmænd. Meldte sig ind i DFF, da han ikke ønskede at støtte politisk eller religiøst arbejde via fagforeningskontingentet.

Privat er han fraskilt med to voksne børn.

Kasserer Marianne Therp

60 år og et kendt ansigt blandt gamle medlemmer af foreningen. Hun kom med i et vedtægtsudvalg midt i firserne og blev herefter valgt ind i bestyrelsen, hvor hun i 1988 overtog kassererjobbet.

Marianne er folkeskolelærer og har som tjenestemand ikke det store behov for den faglige sikkerhed, en fagforening giver, men støtter tanken om friheden til selv at vælge fagforening uden samtidig at yde politiske tilskud. Hun har aldrig været i tvivl om, at Danmarks Frie Fagforening er det bedste alternativ til de gamle fagforeninger.

Redaktør Morten Sørensen

34 år og fysiker i større dansk elektronikvirksomhed. Morten blev medlem af DFF tilbage i 1996, da han havde et sommerferiejob på FDB's Centrallager i Århus. Han ville være medlem af en upolitisk og ikke-religiøs fagforening, og det kostede ham jobbet.

Efterfølgende førte DFF sagen til Menneskerettighedsdomstolen, som på den baggrund kendte eksklusivaftaler på det danske arbejdsmarked i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Privat er han gift og har 3 børn

Henrik B. Rasmussen

39 år. Medlem af DFF siden 2005 - de sidste 2 år som bestyrelsesmedlem. Har tidligere været ansat som sagsbehandler i FTF-A og FOA. Desuden som bestyrelsesmedlem af Mytravel Cabin Union DK.

Har været selvstændig i flere år og nu ansat i et analysefirma.

Har en Diploma in Business Administration fra Business Institute Aalborg.

Arnfred Weber

68 år. Efter at have været selvstændig elektroniktekniker en del år skulle Arnfred Weber for 11 år siden bruge en fagforening, fordi han blev lønmodtager.

Han brød sig ikke om et politisk tilhørsforhold og heller ikke religiøse undertoner, så derfor var Danmarks Frie Fagforening et naturligt valg.

Er i dag folkepensionist.

Yth Troidvad

52 år og bor på Fyn. Yth arbejder som eksportassistent og har været 24 år i samme virksomhed. Privat er Yth mor til 4 børn, som ikke bor hjemme mere. Medlemskabet af DFF var et bevidst valg af Yth, hvilket hun synes er vigtigt.

Sidder du med et ønske om at få indflydelse, bliver du nødt til at deltage i vore landsmøder.

**DANMARKS
FRIE
FAGFORENING**

Alternativet i dansk fagbevægelse
Partipolitisk uafhængig

**Formanden
har ordet:**

Formandens beretning i uddrag

Så er der atter gået et år, der har været præget af ro og stabilitet i DFF. Vi kan desværre ikke melde om revolutionerende medlemsfremgang, men dog stabilitet og status quo i medlemstallet. Vi får nye medlemmer, men der er også en naturlig afgang.

[...] Den økonomiske nedtur har vi også kunnet mærke i DFF. Der har igen i året 2008 været sager om afskedigelser, konkurser, betalingsstandsninger og tvister om allerede opnåede goder og fordele, som nu forsøges nedbarberet. Samtidig med dette har vi fået flere henvendelser fra lønmodtagere, der lige havde glemt at melde sig i en a-kasse og fagforening, før de blev fyret og nu var røget ud på vilkår, som de ikke mente, var rigtige.

Naturligvis hverken kan eller vil vi påtage os ansvaret for lønmodtagere, der er kommet galt af sted, og som ikke i tide har tegnet medlemskab hos os. Man kan jo heller ikke tegne en brandforsikring for et hus, som allerede er brændt. En sådan "lille detalje" er ofte svært at bringe de pågældende til at forstå, da det er mit indtryk, at mange opfatter os som en form for offentlig service, som altid er til rådighed for enhver, der måtte henvende sig.

Som sagt har vi haft en del sager i 2008 og lad mig lynhurtigt referere et udpluk af sagerne, som er typiske for de mange tvister mellem medlemmer og deres arbejdsgivere, som vi ordner i Danmarks Frie Fagforening.

T.S. Rengøring

Et medlem blev fyret fra rengøringsfirmaet T.S. Rengøring med beskyldninger om at snakke for meget i stedet for at udføre sit arbejde, at have kørt eget løb og at have været svær at få i tale.

Ingen af disse påstande kunne vort medlem genkende; derimod kunne hun berette om, at firmaet end ikke havde gidet udfærdige en skriftlig ansættelsesaftale, som loven foreskriver. Efter seje forhandlinger blev vores advokat, Jesper Anhøj, nødt til at slæbe firmaet i retten i Helsingør, der foreslog forlig i sagen, således at T.S. Rengøring til fuld og endelig afgørelse skulle betale vort medlem 20.000 kr.

[...]

Konkurser

Et medlem var ansat ved en kantine i Gentofte, der gik konkurs. Vi bistod med anmeldelse til Lønmodtagernes Garantifond, hvorfra der blev udbetalt 76.987 kr.

Scandichus, Nr. Nebel, havde lejet værktøj af vort medlem, fået vort medlem til at købe et stillads, byggematerialer og brændstof og som finale på det hele holdt firmaet til sidst op med at betale vort medlem løn. Naturligvis måtte det hele ende med konkurs. Lønmodtagernes Garantifond havde noget svært ved at finde ud af, hvilke aftaler der lå bag alle disse udlejninger m.v. Men ved DFF's mellemkomst endte det med, at vort medlem fik 67.123 kr. fra Lønmodtagernes Garantifond.

I forbindelse med en firmalukning og overflytning til et nyt arbejdssted forsøgte et optikerfirma at skille sig af med vort medlem uden at overholde opsigelsesfrister og regler for indbetaling af feriepenge.

Feriepengene blev indbetalt, da vi trådte ind i sagen. Ligeledes blev der indgået forlig, således at der blev indbetalt en ekstra månedsløn på 18.438 kr. til vores medlem.

[...] Det var et lille udpluk af, hvad der er sket på sagsområdet i 2008. Her i 2009 er der kommet endnu mere run på os, efter at finanskrisen er ved at sætte sine spor med stigende ledighed. Folk er mange steder klemte, og det svirrer i luften med fyresedler.

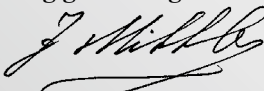
For tiden vil man kunne se, at vi kører en markedsføringskampagne i Fitnessworld centre over hele landet. Kampagnen har nu kørt en uge og vil være aktiv den næste uge også. - Skal vi fremover gøre os gældende, slipper vi ikke for markedsføring. Vi ved, at de øvrige organisationer bruger rigtig store beløb på dette. Fagforeninger er simpelthen noget af det sværeste at markedsføre, og det er vel fordi, det er et diffust produkt, som er svært at forholde sig til. En fladskærm kan man tage og føle på, men en fagforening er vel for de fleste nærmest et nødvendigt onde, som man ikke rigtig ved, om man får brug for eller helt kan spare væk.

I bagklogskabens klare lys må vi vel også konstatere, at det ikke er de store principielle retssager, som giver foreningen nye medlemmer. Det giver mere pote at investere pengene i rigtig markedsføring.

[...] Vi kan fra den platform, vi befinder os på frivilligt eller ufrivilligt, ikke gøre så meget andet, end det vi gør.

De tanker og idéer, vi startede foreningen på, har udviklet sig anderledes, end vi troede. Det koster at være seriøs. Men vi kunne ikke tænke os at være anderledes.

Vi har en effektiv administration i foreningen, og den service, vi yder, er god. Så længe, nogen ønsker at bruge os - og det ser det jo stadig ud til, at der er mange, som ønsker - så er vi her og virker, som det vi er: **en reel og god fri fagforening.**

Jørgen Mikkelsen